

Rasstandaard Duitse Herder Stokhaar/Langstokhaar

Rasomschrijving van de Duitse Herder, officiële vertaling van de FCI standaard, opgesteld door de VDH met ingang van 1 januari 2010

ALGEMEEN VERSCHIJNINGSBEELD

De Duitse Herdershond is middelgroot, licht gestrekt, krachtig en goed gespierd, de knoken zijn droog en de totaalstructuur is vast. Belangrijke verhoudingen in maat: De schofthoogte bedraagt voor reuen 60 tot 65 cm, bij teven 55 tot 60 cm. De romplengte overtreft de maat van de schofthoogte met ongeveer 10% tot 17%.

KARAKTER

De Duitse herdershond moet in zijn karakterbeeld evenwichtig, zenuwvast, zelfverzekerd, absoluut onbevangen en (zonder prikkeltoestand) volkomen goedaardig zijn. Daarbij is hij opmerkzaam en handelbaar. Hij moet moed, strijddrift en hardheid bezitten om als geleide-, waak-, verdedigings-, dienst-, en herdershond geschikt te zijn.

KOP

De kop is wigvormig, in overeenstemming met de lichaamsgrootte (ongeveer 40% van de schofthoogte), zonder plomp of overstrekt te zijn, in het totaal droog en tussen de oren matig breed.

Het voorhoofd is van voren en van opzij gezien slechts weinig gewelfd en zonder of slechts met zwak aangeduide middengroef. De verhouding tussen bovenschedel en gezichtsgedeelte bedraagt 50% - 50%. De breedte van de bovenschedel komt ongeveer overeen met de lengte van de bovenschedel.

De bovenschedel gaat (van boven gezien) van de oren tot de punt van de neus, gelijkmatig verkleinend via een schuin verlopende, niet scherp gevormde stop, over in het wigvormig verlopende gezichtsdeel (vang) van de kop.

Boven en onderkaak zijn krachtig ontwikkeld. De neusrug is recht, een dip of welving is niet gewenst. De lippen zijn strak, goed sluitend en van donkere kleur.

NEUS

Deze moet zwart zijn.

GEBIT

Moet krachtig, gezond en volledig zijn (42 tanden volgens de tandformule).

De Duitse Herdershond heeft een schaargebit, dat wil zeggen dat de snijtanden als een schaar in elkaar moeten grijpen, waarbij de snijtanden van de bovenkaak als een schaar over die van de onderkaak snijden.

Tanggebit, boven voor- en onder voorbijten is foutief, evenals grotere tussenruimtes tussen de tanden (plaatsing met leemten).

Foutief is eveneens een recht vlak van de snijtanden. De kaakbeenderen moeten krachtig ontwikkeld zijn opdat de tanden diep in het tandbeen ingeworteld kunnen zijn.

OGEN

De ogen zijn middelgroot, amandelvormig, iets schuin liggend en niet uitpuilend. De kleur van de ogen moet zo donker mogelijk zijn. Lichte, priemende ogen zijn niet gewenst, aangezien ze afbreuk doen aan de uitdrukking van de hond.

OREN

De Duitse Herdershond heeft staande oren van middelmatige grootte, die rechtop en gelijk

gericht gedragen worden (niet zijwaarts getrokken). Ze lopen spits uit en zijn met de oorschelp naar voren gericht. Tip- en hangoren zijn foutief. In beweging of in rusttoestand naar achteren gericht gedragen oren zijn niet foutief.

HALS

De hals moet krachtig, goed bespied en zonder losse keelhuid (wammen) zijn. De hoek ten opzichte van de romp (een horizontale lijn) bedraagt ongeveer 45%.

LICHAAM

De bovenbelijning verloopt, zonder een zichtbare onderbreking, vanaf de halsaanzet over de goed ontwikkelde schoft en over de rechte rug tot aan de licht afvallende croupe.

De rug is matig lang vast, krachtig en goed bespied.

De lendenen zijn breed, kort krachtig gevormd en goed bespied.

De croupe moet lang en licht afvallend zijn (ongeveer 23% ten opzichte van een horizontale lijn) en zonder onderbreking van de bovenbelijning overgaan in de staartaanzet.

De borst moet matig breed zijn, de onderborst zo lang mogelijk en uitgesproken.

De borstdiepte moet ongeveer 45% tot 48% van de schofthoogte bedragen.

De ribben behoren een matige welving te tonen, een tonvormige borst is net zo foutief als vlakke ribben.

De staart reikt minstens tot aan het spronggewricht, evenwel niet over het midden van de achtervoet. Ze is aan de onderzijde iets langer behaard en wordt in een licht afhangende boog gedragen, waarbij ze in opwinding en bij beweging meer opgeheven gedragen wordt, evenwel niet boven de ruglijn.

Operatieve correcties zijn verboden.

LEDEMATEN

Voorhand

De voorste ledematen zijn van alle zijden gezien recht en van voren gezien absoluut parallel.

Schouderblad en opperarmbeen zijn van gelijke lengte en door middel van krachtige bespieding vast tegen het lichaam gelegen. De hoeking van schouderblad en opperarm bedraagt in het ideale geval 90%, doorgaans tot 110%.

De ellebogen mogen noch in stand noch in de beweging uitgedraaid worden en evenmin naar binnen gedrukt zijn.

De onderarmen zijn van alle zijden gezien recht en absoluut parallel staande ten opzichte van elkaar, droog en vast bespied.

De voormiddenvoet heeft een lengte van ongeveer eenderde van de onderarm en heeft een hoeking met deze van ongeveer 20% tot 22%. Zowel een te schuin staande voormiddenvoet (meer dan 22%) als een te steil staande voormiddenvoet (minder dan 22%) beïnvloeden de gebruiksgeschiktheid, in het bijzonder het uithoudingsvermogen.

De poten zijn rond, goed gesloten en gewelfd.

De voetzolen zijn hard maar niet bros. De nagels zijn krachtig en donker van kleur.

Achterhand

De plaatsing van de achterpoten is licht terugstaand, waarbij de achterste ledematen van achteren gezien parallel ten opzichte van elkaar staan.

Boven- en onderschenkel zijn van ongeveer gelijke lengte en vormen een hoek van ongeveer 120%.

De dijen zijn krachtig en goed gespied.

De spronggewrichten zijn krachtig gevormd en vast. De achtermiddenvoet staat loodrecht onder het spronggewricht.

De voeten/tenen zijn gesloten, licht gewelfd, de zolen hard en van donkere kleur, de nagels krachtig, gewelfd en eveneens donker van kleur.

GANGWERK

De Duitse Herdershond is een draver.

De ledematen moeten in lengte en hoekingen

zo op elkaar afgestemd zijn dat zij, zonder wezenlijke verandering van de rugbelijning, de achterhand tot aan de romp verplaatsen kunnen en met de voorhand net zo ver kunnen uitgrijpen. Iedere neiging tot overhoeking van de achterhand vermindert de vastheid en het uithoudingsvermogen en daarmee de gebruikswaarde. Bij correcte verhoudingen in de bouw en hoekingen is een ruim uitgrijpend, vlak over de bodem gaand gangwerk mogelijk, dat de indruk geeft van voorwaarts gerichte, moeiteloze bewegingen. Bij een naar voren geschoven hoofd en licht opgeheven staart ziet men bij een gelijkmatige en rustige draf een vanaf de oorpunten over de nek en de rug tot aan de punt van de staart licht gebogen en niet onderbroken rugbelijning.

HUID

De huid is (los) aanliggend zonder evenwel plooiën te vormen.

BEHARING

De Duitse Herdershond wordt in twee haarvariëteiten gefokt: stokhaar en langstokhaar, beide met onderwol.

Stokhaar met onderwol: het dekhaar moet zo mogelijk dicht, op correcte wijze hard en vast aanliggend zijn.

Aan de kop is het haar, met inbegrip van de binnenzijde van de oren, aan de voorzijde van de ledematen, op poten en tenen, kort en aan de hals wat langer en sterker behaard. Aan de achterzijde van de benen is het haar langer tot aan het polsgewricht. Aan de achterzijde van de dijen vormt het een matige broek.

Langstokhaar met onderwol: het dekhaar is lang, zacht en niet vast aanliggend, met waaiers/pluimen aan oren en benen, vol behaarde broek en zeer vol behaarde staart naar beneden waaievormig.

Aan het hoofd met daarbij inbegrepen de binnenkant van oren en de voorkant van de ledematen, aan de benen en tenen kort. Maar aan de hals langer en sterker behaard, daarbij nagenoeg manen vormend. Aan de achterkant van de benen wordt het haar langer tot aan het middenvoet gewricht respectievelijk het spronggewricht en vormt aan de achterkant van de dijen een duidelijke volle broek.

KLEUREN

Zwart met roodbruine, bruine, gele tot helgraauwe aftekening, éénkleurig zwart en grauw, bij grauw donker gewolkt, zwart zadel en masker. Onopvallende, kleine witte borstvlekken evenals zeer lichte binnenzijde zijn toegelaten maar niet gewenst.

De neusspiegel moet bij alle kleurslagen zwart zijn. Ontbrekend masker, lichte tot priemende oogkleur evenals lichte tot witachtige aftekening aan borst en binnenzijden, lichte nagels en rode staartpunt duiden op pigmentzwakte.

De onderwol vertoont een lichte grauwe tint. De kleur wit is niet toegelaten.

GROOTTE EN GEWICHT

Reuen: schofthoogte 60 tot 65 cm. gewicht 30 tot 40 kg.

Teven: schofthoogte 55 tot 60 cm. gewicht 22 tot 32 kg.

TESTIKELS

Reuen behoren twee duidelijke, normaal ontwikkelde testikels te hebben, die zich volledig in het scrotum bevinden.

FOUTEN

Iedere afwijking van de in de voorgaande genoemde punten, moet als fout aangemerkt worden, waarbij de waardering in juiste verhouding met de graad van de afwijking behoort te staan.

ERNSTIGE FOUTEN

Afwijkingen van de voorgenoemde raspunten, welke de gebruiksgeschiktheid benadelen.

Oorfouten: Zijwaartse te diep aangezette oren, tiporen, te eng naar binnen gestelde oren (Schildspanner), niet vaste oren.

Ernstige pigmentfouten.

Ernstige nalatende vastheid van het gehele lichaam.

Tandfouten: Alle afwijkingen van het schaargebit en de tandformule, voor zover het niet om uitsluitende fouten gaat. (zie onderstaand)

UITSLUITENDE FOUTEN

Karakterzwakke, bijterige en zenuwzwakke honden.

Honden met vastgestelde "ernstige H.D"

Monorchide en cryptorchide reuen of met duidelijke ongelijke of niet ontwikkelde teeltballen.

Honden met fouten die de oren en staart misvormen.

Honden met misvormingen.

Honden met tandgebreken door het missen van: 1 x Premolaar 3 en een verdere tand, of 1 x

Hoektand, of 1 x Premolaar 4, of 1 x Molaar 1, resp. Molaar 2, of in totaal 3 tanden of meer.

Honden met kaakfouten: Boven over- of onder voorbijten van 2 mm. of meer.

Tanggebit (van alle snijtanden).

Honden die meer dan 1 cm. te groot of te klein zijn.

Albino's. De haarkleur wit (ook bij donkere ogen en nagels).

Langstokhaar zonder onderwol.

Langhaar (lang, zacht haar zonder onderwol, meestal op het midden van de rug gescheiden, waaiers/pluimen aan de oren, benen en staart).